

Antal indleverede ansøgninger til den svenske patentmyndighed:

År	Totalt	Nedgang i forhold til 1977	Fra udenlandske ansøgere	Nedgang i forhold til 1977	Fra svenske ansøgere	Nedgang i forhold til 1977
1977.....	14.979		10.476		4.503	
1978.....	13.473	÷ 10%	8.917	÷ 11%	4.556	
1979.....	10.741	÷ 29%	6.625	÷ 34%	4.116	÷ 10%
1980.....	9.192	÷ 39%	5.108	÷ 51%	4.084	÷ 11%

De svenske tal bekræfter således, at ansøgningsnedgangen væsentligst vil ramme ansøgninger fra udenlandske ansøgere. Det bemærkes, at Sverige kunne designeres i europæiske patentansøgninger fra 1. juni 1978, og at alle tekniske områder kunne behandles fra 1. december 1979.

Vor svenske søsterorganisation har skønnet tabet i indtjening af fremmed valuta til ca. 7 mill. Sv. kr. i 1978, 21. mill. i 1979 og 33 mill. i 1980, hvoraf 3,5 mill. kr. til patentverket.

Den forventede tilsvarende tilbagegang for Danmark kan patentagenterne ikke påregne opvejet af en forøget patentaktivitet hos danske klienter. Det forøgede overvågningsarbejde i forbindelse med europæiske patentansøgninger, der som nævnt ovenfor kan komme på tale, må således i vidt omfang påregnes varetaget af andre foretagender, som f.eks. patentdirektoratets serviceafdeling, hvilket jo også direkte tilsigtes ifølge ministerens fremsættelsestale, eller andre statslige eller statsstøttede foretagender under teknologistyrelsen med samme funktion som elektronikcentralens patentsektion. Med sådanne foretagender, der i det mindste delvis drives for offentlige midler, er det næppe realistisk at tro, at patentbureauerne som rent privat drevne, uafhængige virksomheder kan tage konkurrencen op.

Ligeledes kan der næppe umiddelbart påregnes nogen compensation for indtægtstabt i form af oversættelsesarbejder vedrørende europæiske patentbeskrivelser. For det første stilles der ingen kvalitetskrav til disse danske oversættelser, der for fællesskabspatenternes vedkommende tilmed ikke har nogen retslig betydning for beskyttelsen, og for det andet går der forventelig omkring 3 år efter konventionens ikrafttræden for Danmark, inden oversættelsesarbejde af denne art kan komme på tale.

Selv en betydelig forøgelse af de arbejdsopgaver, som idag udføres for danske klienter, kan heller ikke forventes at give nogen væsentlig compensation, og en kvantitativ reduktion af den uafhængige ekspertise, der vil stå til rådighed for danske virksomheder med hensyn til patentspørgsmål, forekommer derfor sandsynlig. Det forekommer i denne forbindelse væsentligt at fremhæve, at disse rådgivnings- og andre arbejdsopgaver kun kan udføres med sikkerhed for uafhængighed inden for rammerne af et privat liberalt erhverv.

Et problem synes også at rejse sig for den fremtidige uddannelse af ingeniører fra læreanstalter og teknika til kvalificerede patentagenter. I ingeniøruddannelserne har indføring i patentproblemer hidtil haft en meget tilbagetrukket plads, og uddannelsen af patentagenter er derfor sket gennem oplæring i et patentbureau gennem daglig beskæftigelse med behandling af patentsager for danske og udenlandske klienter og over for danske og udenlandske myndigheder i et antal år, således mindst 5 år for at kunne optages som medlem af Patentagentforeningen.

Det er uomtvisteligt, at netop denne daglige kontakt og korrespondance med udenlandske ansøgere og kolleger bidrager væsentligt til, at patentagenterne til stadighed holder sig ajour med de forskellige landes lovgivning og praksis til gavn for danske virksomheder.

En dansk ratifikation vil medføre en væsentlig tilbagegang i denne løbende faglige kontakt og dermed en reel vanskeliggørelse af patentagentuddannelsen. Hertil kommer, at den uddannelse af yngre medarbejdere, som Patentagentforeningens medlemmer hidtil har varetaget, kan blive ramt af den førnævnte indtægtsnedgang for erhvervet.

6. LOVFORSLAGETS INDHOLD